

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. D. Dulghieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

Î N C H E I E R E

27 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Iulia Sîrcu

Judecători:

Dumitru Mardari, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Banciu Igor, prin intermediul avocatului Marchitan Vadim,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Banciu Igor împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Banciu Igor și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La 14 decembrie 2016, Banciu Igor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Olesei Padnițcaia, solicitând obligarea acesteia de a respecta decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani, mun. Chișinău nr. 13/1 din 07 aprilie 2015 și anume în partea permisiunii de întrevvedere a minorului xxxxx cu tatăl acestuia, Banciu Igor, în corespundere cu graficul de întrevederi.

Explică că examinarea cauzei date a durat 8 luni și 6 zile, durata judecării fiind datorat exclusiv comportamentului pârâtei Padnițcaia Olesea și reprezentantului acesteia, care înaintau cereri de amânare a examinării cauzei sub diferite pretexte, precum starea sănătății pârâtei și cerere de suspendare a procesului.

Relevă că examinarea cauzei a durat și datorită acțiunilor președintelui ședinței de judecată, care nu a acționat în corespundere cu normele procedurii civile, dispunând suspendarea cauzei prin încheierea din 25 noiembrie 2015, care a fost casată prin decizia instanței de recurs.

Relatează că prin hotărârea din 08 februarie 2016 au fost admise pretențiile reclamantului Banciu Igor, hotărâre care a devenit definitivă și executorie la data de 15 iunie 2016 și irevocabilă la 19 octombrie 2016.

A mai invocat tergiversarea examinării cauzei de către instanța de apel, proces care a durat 3 luni și 21 de zile, contrar intereselor copilului și ale tatălui acestuia Banciu Igor.

Ulterior, la data de 24 iunie 2016 a solicitat eliberarea titlului executoriu, însă acesta a fost eliberat abia la data de 17 august 2016, în rezultatul adresării repetate la data de 10 august 2016.

Susține că examinarea cauzei a durat o perioadă excesivă de 21 luni, fapt condiționat inclusiv și de obligativitatea respectării procedurii prealabile și inacțiunilor Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani care a omis soluționarea în termen a cererii prealabile privind stabilirea graficului de întrevederi, acesta fiind un termen nerezonabil.

Solicită reclamantul constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei cauzat prin această încălcare.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 martie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Banciu Igor a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 a fost respinsă cererea de apel declarată de Banciu Igor și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 14 martie 2017.

La 12 octombrie 2017 Banciu Igor, prin intermediul avocatului Marchitan Vadim a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Totodată, instanța de apel a interpretat în mod eronat și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 16 august 2017 (f.d.171), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 12 octombrie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Banciu Igor, prin intermediul avocatului Marchitan Vadim, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de Procedură Civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia,

coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de Procedură Civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de Procedură Civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Banciu Igor, prin intermediul avocatului Marchitan Vadim nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Banciu Igor, prin intermediul avocatului Marchitan Vadim, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu